

Dosarul nr.2ra-1523/21

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : I. Potînga)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : A. Pahopol, O. Cojocaru, R. Pulbere)

ÎNCHEIERE

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Radu Constantin, reprezentat de avocatul Dmitric Anatolie, X

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Radu Tatiana, Radu Nicolae împotriva lui Radu Constantin, intervenienți accesorii Radu Serghei, notarul Mihailic Olga privind prelungirea termenului de acceptare a succesiunii și **acțiunea reconvențională** depusă de Radu Constantin către Radu Tatiana, Radu Nicolae, intervenienți accesorii Radu Serghei, IP Agenția Serviciu Publice, notarul Anton Tereza privind recunoașterea în calitate de moștenitor legal, declararea nulă a certificatului de moștenitor testamentar și radierea înscrisurilor din registrul bunurilor imobile,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2021 prin care s-a respins apelul declarat de Radu Constantin și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 02 iulie 2020,

c o n s t a t ă :

La 08 iunie 2017, Radu Tatiana și Radu Nicolae au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Radu Constantin, intervenienți accesorii Radu Serghei și notarul Mihailic Olga privind prelungirea termenului de acceptare a succesiunii.

În motivare au indicat că, la 22 ianuarie 2014 au înaintat în instanță o cerere prin care au solicitat constatarea faptului acceptării succesiunii după decesul Evgheniei Radu la 23 martie 2013, în baza testamentului întocmit de defuncta la 30 aprilie 2009, autentificat de notarul Mihailic Olga pe numele lui Radu Nicolae și Radu Tatiana, asupra a 1/3 cotă-parte ideală din apartamentul nr. XXX, str. Vlăhuță XXX, mun. Chișinău, cu nr. cadastral XXX, cu dispunerea înregistrării dreptului de proprietate la Oficiul Cadastral Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani din 28 mai 2014 cererea depusă de Radu Tatiana și Radu Nicolae a fost admisă.

La 22 iulie 2014 Radu Constantin a înaintat cerere de revizuire a hotărârii Judecătoriei Râșcani din 28 mai 2014.

Prin încheierea Judecătoriei Râșcani din 28 octombrie 2014, cererea de revizuire a fost respinsă ca inadmisibilă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2014, a fost admis recursul și cererea de revizuire, s-a casat integral hotărârea instanței de fond cu restituirea cauzei spre rejudecare, în alt complet de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Râșcani din 21 septembrie 2015, a fost scoasă de pe rol cererea, din motiv că litigiul este unul de drept comun.

Reclamanții au invocat că, din 29 martie 2006 defuncta Radu Evghenia deținea dreptul de proprietate asupra 1/3 cotă-parte din apartamentul nr. XXX din str. Vlăhuța XXX, mun. Chișinău, iar Radu Constantin fiul ei, la fel deținea dreptul de proprietate asupra 1/3 cotă-parte din apartamentul respectiv.

Radu Constantin pretinde și el la averea succesorală rămasă după decesul mamei Evgheniei Radu.

Însă, pe numele lor există un testament pe care Radu Constantin a încercat să îl declare nul, iar la 30 mai 2017 a devenit definitivă și irevocabilă decizia Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, prin care a fost respinsă cererea lui Radu Constantin privind nulitatea testamentului nr. 162 din 20 aprilie 2009 lăsat de mama lor Radu Evghenia.

Reclamanții au susținut că, sunt în posesia bunului imobil încă din anul 2009 și până în prezent au grijă de acesta.

În baza hotărârii Judecătoriei Râșcani din 28 mai 2014 au înregistrat dreptul de proprietate în Registrul bunurilor imobile, însă hotărârea respectivă a fost anulată.

Reclamanții au solicitat recunoașterea drept întemeiat motivul depășirii termenului de acceptare a moștenirii asupra averii rămase după decesul mamei Radu Evghenia la 23 martie 2013, în baza testamentului din 30 aprilie 2009, autentificat de notarul Mihailic Olga, precum și prelungirea termenului de acceptare a succesiunii.

În cadrul examinării cauzei civile, Radu Constantin a depus cerere reconvențională împotriva lui Radu Tatiane și Radu Nicolae, intervenienți accesorii Radu Serghei, IP Agenția Servicii Publice, notarul public Anton Tereza solicitând recunoașterea sa în calitate de moștenitor legal asupra patrimoniului succesoral după decesul lui Radu Evghenia; declararea nulă a certificatului de moștenitor testamentar nr. 4488 din 05 noiembrie 2014 emis de notarul Anton Tereza pe numele lui Radu Nicolae și Radu Tatiana; obligarea IP Agenției Servicii Publice de a radia din Registrul bunurilor imobile dreptului de proprietate pe numele lui Radu Nicolae și Radu Tatiana asupra cotelor-părți a câte 1/6 fiecare din bunul imobil cu nr. cadastral XXX; obligarea IP Agenției Servicii Publice de a înscrie în calitate de proprietar a cotei-părți de 1/3 din bunul imobil cu nr. cadastral XXX rămasă după decesul lui Radu Evghenia după Radu Constantin.

În motivarea a indicat că, de fapt situația în care Radu Nicolae și Radu Tatiana, invocând existența testamentului nr. 1062 din 30 aprilie 2009, pretind că anume ei urmează să moștenească averea succesorală după decesul Evgheniei Radu.

Radu Constantin, având calitatea de moștenitor legal, consideră că anume el urmează să moștenească averea succesorală după decesul mamei sale.

În pofida faptului că există un testament, existența acestuia nu produce efecte prin sine însuși. Or, pentru a dobândi calitatea de moștenitor testamentar sau legal persoana care pretinde această calitate urmează să își exercite opțiunea succesorală. Astfel, pentru a se ajunge la o soluție legală și întemeiată, aceasta urmează a fi examinată prin prisma respectării de către pretendenți a opțiunii succesoriale.

Art. 1516 alin. (3) din Cod civil, indică asupra a două modalități de acceptare a

succesiunii și anume: a) când moștenitorul depune la notarul de la locul deschiderii succesiunii o declarație de acceptare a succesiunii; sau b) intră în posesiunea patrimoniului succesoral.

În speță, însă nici una dintre aceste modalități nu a fost realizată de către Radu Nicolae și Radu Tatiana. Ultimii nu au intrat în posesiunea patrimoniului succesoral, nu au locuit și nici nu s-au aflat niciodată în acel apartament care și constituie patrimoniu succesoral.

În timpul când Radu Evghenia era în viață, aceasta a locuit până în anul 2006 în apartamentul dat cu una dintre fiicele Radu (Popova) Maria, care a avut grijă de mama sa. Ulterior, din cauza lipsei condițiilor de trai au plecat cu traiul la nepoata Popova (Tabacari) Natalia în sectorul Buiucani, str. Toporaș 10, unde Radu Evghenia a locuit până la momentul decesului.

Din anul 2006 în acel apartament nu a locuit nimeni și nici până la moment nu locuiește nimeni, iar serviciile comunale, impozitul pe imobil, alte plăți au fost și sunt achitate de către Radu Constantin.

Respectiv, nici în timpul vieții și nici după decesul Radu Evgheniei, Radu Nicolae și Radu Tatiana nu au locuit în apartamentul litigios, deci nu au intrat în posesiunea patrimoniului succesoral.

Radu Nicolae și Radu Tatiana nu au exercitat opțiunea succesorală, nu au depus declarație de acceptare a succesiunii în termenul prevăzut de lege.

Aceștia au depus o astfel de declarație abia la 21 ianuarie 2014 când de la momentul decesului Evgheniei Radu au trecut practic 10 luni. Iar, după ce au primit refuzul de la notarul Anton Tereza, Radu Nicolae și Radu Tatiana la 22 ianuarie 2014 au înaintat în instanța de judecată cerere în procedură specială, în care au solicitat prelungirea termenului de acceptare a succesiunii.

În cerere s-au expus asupra motivelor nedepunerii în termen a declarației de acceptare a succesiunii, și anume: tănuirea ilegală de către fiul Radu Constantin a certificatului de deces pe numele Evgheniei Radu, certificatul fiindu-le tocmai în luna octombrie 2013, după ce termenul de acceptare a succesiunii a fost omis, precum și că originalul testamentului a fost pierdut, iar duplicatul testamentului a fost primit tocmai la 09 ianuarie 2014 de la notarul Mihailiuc Olga.

Nici unul din aceste motive nu poate fi considerat temei de repunere în termen a declarației de acceptare a succesiunii.

Din informația cu privire la dosarul succesoral descris se denotă că Radu Constantin a depus declarația de acceptare a succesiunii și dosarul succesoral a fost deschis de către notarul Anton Tereza la 17 septembrie 2013.

La rândul său la depunerea declarației de acceptare a succesiunii, Radu Constantin indiscutabil a prezentat notarului inclusiv certificatul de deces a defunctei Radu Evghenia, iar în aceste circumstanțe pârâții nu au avut nici un impediment de a se prezenta la notar și a depune declarația de acceptare a succesiunii în termenul prevăzut de lege.

Chiar și în eventualitatea în care pârâții/reclamanții nu au dispus de certificatul de deces în original, pe aceștia nu i-a împiedica nimeni să solicite de la Oficiul Stării Civile duplicatul acestui act și să îl depună la oricare notar, mai ales la notarul Mihailiuc Olga, care de fapt a autentificat testamentul lăsat de către defunctă.

Al doilea motiv, precum că a fost pierdut originalul testamentului, la fel nu poate constitui temei de repunere în termen, or, din moment ce aceștia au cunoscut despre

existența unui testament și au dorit să își exercite opțiunea succesorală, ei urmau să se adreseze la notarul Mihailiuc Olga care avea să le elibereze duplicatul testamentului, acțiune pe care Radu Nicolae și Radu Tatiana au întreprins doar după expirarea termenului stabilit de lege. Respectiv, pierderea testamentului nu duce în nici un caz la imposibilitatea moștenitorului de a se adresa cu declarație de acceptare a succesiunii. Invocă că în noua cerere din 08.06.2017 pârâții/reclamanții au indicat drept motiv de repunere în termenul de acceptare a succesiunii – existența litigiilor în instanțele de judecată legate de testament.

Acest motiv de asemenea este neîntemeiat, instanțele de judecată cu adevărat până la 08 noiembrie 2017 au examinat acțiunea înaintată de Radu Constantin cu privire la declararea nulă a testamentului.

În același timp, examinarea de către instanța de judecată a legalității testamentului nu a lipsit și nici nu a limitat sub nici o formă dreptul pârâților de a se adresa cu cerere de acceptare a succesiunii. Însă, Radu Nicolae și Radu Tatiana au înaintat o nouă cerere de constatare a acceptării succesiunii abia la 08 iunie 2017, când de la momentul decesului defunctei au trecut de peste 4 ani, iar de la momentul când a fost scoasă de pe rol prima cerere de chemare în judecată fiind constatat existența unui litigiu de drept s-au scurs aproape doi ani.

Prin urmare, consideră că cererea de chemare în judecată depusă de Radu Nicolae și Radu Tatiana urmează a fi respinsă ca fiind tardivă și neîntemeiată.

Radu Constantin a indicat că, s-a prezentat la biroul notarului Anton Tereza la 17 septembrie 2013 în interiorul termenului legal de 6 luni și a depus declarație de acceptare a succesiunii, în baza căreia a fost deschis dosarul succesoral.

Hotărârea în baza căreia notarul Tereza Anton a eliberat certificatele de moștenitor a fost anulată de către Curtea de Apel Chișinău prin 6 decizia nr. 2r-3160/20 din 16 decembrie 2014, iar ulterior cererea înaintată de către Radu Nicolae și Radu Tatiana a fost scoasă de pe rol prin încheierea nr. 2-4011/2015, încheiere care este definitivă și irevocabilă.

Certificatul de moștenitor testamentar nr. 4488 din 05 noiembrie 2014 a fost emis în baza unei hotărâri, care a fost anulată și la moment nu mai există, respectiv acesta urmează a fi declarat nul drept urmare a anulării actului în baza căruia acesta a fost emis.

Înscrierea efectuată la 07 noiembrie 2014 în Registrul bunurilor imobile, prin care Radu Nicolae și Radu Tatiana au devenit proprietari a cotelor părți de câte 1/6 din imobilul cu nr. cadastral XXX, a fost efectuată în baza certificatului de moștenitor testamentar care a fost emis în baza unei hotărâri anulate.

Deci, înscrierea din Registrul bunurilor imobile urmează să fie radiată.

Radu Constantin a menționat că, nu doar a depus declarația de acceptare a succesiunii în termenul prevăzut de lege, ci de la momentul când defuncta Evghenia Radu a plecat din apartament, a întreținut acest imobil. După decesul mamei sale, a intrat în posesia și folosința aceluia apartament, situația rămânând neschimbată până la moment. În apartament nu locuiește nimeni, deoarece este într-o stare avariata.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 02 iulie 2020, a fost admisă acțiunea formulată de Radu Tatiana, Radu Nicolae împotriva lui Radu Constantin, intervenienți accesorii Radu Serghei, notarul Mihailic Olga:

S-a recunoscut după Radu Nicolae și Radu Tatiana drept întemeiat motivul depășirii termenului de acceptare a moștenirii asupra averii rămase după decesul

mamei Radu Evghenia la 23 martie 2013 în baza testamentului defunctei din 30 aprilie 2009, autentificat de notarul Mihailic Olga pe numele lui Radu Tatiana și Radu Nicolae asupra 1/3 cotă-parte ideală din apartamentul nr. XXX din str. Al. Vlașuț XXX, mun. Chișinău cu nr. cadastral XXX

S-a prelungit pentru Radu Nicolae și Radu Tatiana termenul de acceptare a succesiunii după decesul mamei Radu Evghenia decedate la 23 martie 2013 - cu 6 (șase) luni.

S-a admis parțial acțiunea reconvențională depusă de Radu Constantin în contradictoriu cu Radu Tatiana, Radu Nicolae, intervenienți accesorii Radu Serghei, IP Agenția Serviciu Publice, notarul Anton Tereza privind recunoașterea în calitate de moștenitor legal, declararea nulă a certificatului de moștenitori testamentari și radierea înscrisurilor din registrul bunurilor imobile.

S-a declarat nul certificatul de moștenitor testamentar nr. 4488 din 05 noiembrie 2014 emis de notarul Anton Tereza pe numele lui Radu Nicolae și Radu Tatiana cu repunerea în poziție inițială și radierea din registrul bunurilor imobile.

În rest, acțiunea reconvențională a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că, prin hotărârea din 11 noiembrie 2004 a Judecătoriei sectorului Râșcani, mun. Chișinău a fost recunoscut după Radu Eugenia, Radu Sergiu și Radu Constantin dreptul de proprietate a câte 1/3 cotă-parte ideală din apartamentul nr. XXX din str. Vlășuț XXX mun. Chișinău (f.d.16).

Ulterior, prin hotărârea din 20 ianuarie 2006 a fost rectificat înscrisul din Registrul bunurilor imobile în ce privește înregistrarea dreptului de proprietate asupra 1/2 cotă parte din apartamentul nr. XXX din str. Vlășuț XXX mun. Chișinău pe numele lui Radu Oxana și Radu Constantin și s-a obligat Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău să efectueze înscrisurile respective asupra acestui imobil conform hotărârii din 11 noiembrie 2004 a Judecătoriei Râșcani.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23 mai 2016 a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de către Radu Constantin. S-a declarat nul testamentul din 30 aprilie 2009 întocmit de defuncta Radu Eugenia și autentificat de notarul Mihailic Olga sub nr. 1062 din 30.04.2009 și înregistrat în registrul notarial cu nr. 16 (f.d.23-28).

Prin decizia a Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017 a fost admis apelul declarat de Radu Nicolae și Radu Tatiana, s-a casat hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23 mai 2016 și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Radu Constantin privind recunoașterea nulității testamentului.

Instanța a conchis că, în circumstanțele în care testamentul nr. 1062 din 30 aprilie 2009 este în vigoare, Radu Nicolae și Radu Tatiana sunt unicii moștenitori a întregii averi a decedatei Radu Evghenia, iar reclamantii au omis întemeiat termenul de acceptare a succesiunii.

Instanța de fond a respins ca neîntemeiată solicitarea reclamantului Radu Constantin de a fi recunoscut în calitate de moștenitor legal asupra din 1/3 cotă parte din apartamentul nr. XXX situat în mun. Chișinău, str. Al. Vlașuț XXX, rămas după decesul Evgheniei Radu, deoarece nu dispune de abilitarea substituirii notarului, care în baza hotărârii urmează să elibereze moștenitorilor Radu Nicolae și Radu Tatiana, certificatul de moștenitor asupra bunurilor indicate ale averii succesoriale rămase după

decesul Evgheniei Radu, acestora fiind admisă cerința în ceea ce privește prelungirea termenului cu 6 luni de acceptare a succesiunii.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 22 iulie 2020, avocatul Dmitric Anatolie, acționând în interesele lui Radu Constantin, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 02 iulie 2020 solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 02 iulie 2020 în partea admiterii acțiunii inițiale și respingerii parțiale a acțiunii reconvenționale cu emiterea în această parte a unei hotărâri prin care să fie dispusă, respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată înaintată de către Radu Tatiana și Radu Nicolae, admitere acțiunii reconvenționale cu recunoașterea în calitate de moștenitor legal a lui Radu Constantin asupra patrimoniului succesoral după decesul lui Radu Evghenia, punerea în sarcina I.P. Agenția Servicii Publice Departamentul Cadastru a radierii din Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate pe numele lui Radu Nicolae și Radu Tatiana asupra cotelor părți a câte 1/6 fiecare pe bunul imobil cu nr. cadastral XXX.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2021, s-a respins cererea de apel depusă de avocatul Dmitric Anatolie, în interesele lui Radu Constantin și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 02 iulie 2020.

La 17 august 2021, avocatul Dmitric Anatolie, acționând în interesele lui Radu Constantin a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2021 solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 02 iulie 2020, în partea admiterii acțiunii reconvenționale, și emiterea în această parte a unei hotărâri noi prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de către Radu Tatiana și Radu Nicolae, admitere acțiunii reconvenționale cu recunoașterea în calitate de moștenitor legal a lui Radu Constantin asupra patrimoniului succesoral după decesul lui Radu Evghenia, punerea în sarcina I.P. Agenția Servicii Publice Departamentul Cadastru a radierii din Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate pe numele lui Radu Nicolae și Radu Tatiana asupra cotelor părți a câte 1/6 fiecare pe bunul imobil cu nr. cadastral XXX.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând încălcarea normelor de drept material.

În acest sens, menționează că instanțele inferioare de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

Instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor și nu a dat o apreciere corectă tuturor probelor, nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a pricinii, astfel, greșit au constatat ca întemeiat depășirea termenului de acceptare a succesiunii de către Radu Nicolae și Radu Tatiana.

În opinia recurentului, prin soluția instanței de apel s-a încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de Convenție, deoarece instanța nu a dat răspuns la toate argumentele invocate, astfel are impresia că nu au fost auzit.

Recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat eronat legea.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 18 mai 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit dovezii de la fila dosarului 42 Vol. II, instanța de apel a comunicat părților decizia motivată la 07 iulie 2021, respectiv, cererea de recurs declarată la 17 august 2021 se încadrează în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 14 septembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimațiilor recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat potrivit dovezilor de la fila dosarului 57-60 Vol. II.

Până la data examinării recursului, intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces

la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Radu Constantin, reprezentat de avocatul Dmitric Anatolie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Radu Constantin, reprezentat de avocatul Dmitric Anatolie.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu

Mariana Pitic

Dumitru Mardari